Díky prvnímu tureckému prezidentovi Kemalu Atatürkovi Turecko změnilo svou tvář a to se odrazilo i na islámu. V dnešní době již islám není tureckým státním náboženstvím, ani turecká legislativa už neodpovídá šaríi. Odrazilo se to i na formách islámu. Lze to vidět na oblečení žen. To co bylo dříve (nebo dosud je v jiných zemích) považováno za absolutní, v Turecku se stává relativním. Mým úkolem je prozkoumat nakolik tyto představy odpovídají reálnému stavu islámu v Turecku.

Vzhledem k tomu, že zkoumat celkový stav islámu v Turecku je na rozsah práce příliš obsáhlé téma, zaměřím se na univerzitní studenty. Mám totiž za to, že na této oblasti lze nejlépe určit směr, jakým se islám bude vyvíjet v příští generaci. Jsou zde nejpatrnější vlivy jak globalizační a další, tak zároveň je nejpatrnější i vliv nacionalistických a tradičních proudů. Chtěla bych přesněji určit jak se studenti staví nejenom k islámu a muslimských povinnostem, ale i k vnějšímu, západnímu světu. Provedla jsem terénní výzkum, abych se k tomu dobrala. Metodou jsou interview s různými studenty z různých univerzit. Kromě toho jsem prováděla pozorování denních praktik studentů. A samozřejmě vlastní komentáře studentů k jejich náboženské aktivitě/pasivitě. Vyšlo najevo, že existuje “turecký islám”, na němž jsou patrné vlivy nacionalistické ideologie. S modernizací započatou Atatürekem se zároveň objevily dva jevy, které svými vlivy nacionalistickou ideologii doprovázejí – nesnášenlivost a humanismus. To vše dnes přispívá ke vzhledu islámu v Turecku.